

LIEFDE EN FAMILIE EN DE MACHT OVER JE LEVEN, DAAR GAAT HET ALTIJD OVER

Eerder heeft Jowi Schmitz al lekker-leesbare boeken geschreven, voor volwassenen en voor wat oudere jeugd, maar met haar laatste boek – 'Beste broers' – weet ze ook de juiste toon te treffen voor acht-plussers. Een terugkerend motief in haar boeken lijkt wel de zoektocht naar je eigen plek in de wereld te zijn, waarbij volwassenen het leven gecompliceerd kunnen maken, maar ook kleur geven aan je bestaan, inzichten verschaffen en troost bieden.

Wanneer de bijna negenjarige Raf en zijn vier jaar jongere broertje Robbie met hun ouders verhuizen naar het platteland is het maar twee uur rijden naar het nieuwe huis, maar voelt het als een heel nieuw bestaan...

Nu gaat ons nieuwe leven beginnen.

'Pas op!' roept papa opeens. Een enorme tractor komt recht op ons afrijden. Mama gilt en laat het stuur los. Ik zie papa's arm het stuur grijpen. Hij trekt de auto scherp opzij, Robbie en ik worden tegen elkaar aan gesmakt en in die paar seconden denk ik: als we nu allemaal zwaargewond raken, met losse benen en armen en heel veel bloed, wie moet ons dan beter maken?

De tocht loopt gelukkig goed af [spoiler] en het gezin gaat in de oude boerderij van opa en oma wonen, die op hun beurt doorschuiven naar het bakhuis op het erf. Hun moeder gaat als ziekenhuisarts aan de slag in haar geboortedorp; vader is op zoek naar een zinvolle invulling van zijn eigen bestaan. Beide ouders zijn zo druk met hun eigen ontwikkeling en de omgang met elkaar dat de jongens op elkaar zijn aangewezen. Ze gaan samen op het erf en in het bos op verkenning uit. Voor Raf vormt de nieuwe omgeving een uitdaging om van zijn angsten af te komen; het helpt wel dat hij Robbie als verkenner van enge plekken kan inzetten.

Raf heeft de stad en zijn vriend Cees achter moeten laten en komt in een kleine, behoudende wereld terecht, waar de ontdekkingstochten met name gericht zijn op het leven in en met de natuur. Overdag zijn vader en moeder niet thuis en natuurlijk kunnen ze aankloppen bij hun grootouders, maar opa is geen prater – meer een fantasievolle doener die de broers wel in zijn buurt gedooft.

Opa blijkt een levensproject te hebben dat te maken heeft met het ouder worden en wat hem in het verre verleden overkomen is. Het mooie is dat zijn familie hem laat in zijn eigenheid, ook als dat betekent dat hij diep in de nacht het bos in moet. Wanneer de jongens op een keer in het donker meegaan met opa, kijken ze hun ogen uit ...

Wat in opa omgaat horen ze niet zozeer van hemzelf, maar wel van oma, die de juiste toon vindt om de kleinkinderen inzicht in het gedrag van grootvader te geven, waarbij ze hun en passant ook een spiegel voorhoudt. Als Robbie wil weten wat oma bedoelt als ze de familieleden eigennuttig vindt, dan is haar antwoord dat je dan zelf bedenkt wat je wil, maar niet altijd bedenkt wat iemand anders wil. Dat komt binnen bij de jongens.

Ze moedigt ze aan om wat van het leven te maken, avonturen te beleven en ervan te leren. Wat ze dan nog niet weet is dat de broers op een cruciaal moment de daad bij het woord zullen voegen, waarmee ze een andere levensles van oma waarmaken: *liefde en familie en de macht over je leven: daar gaat het altijd over.*

LITERATUUR

Beste broers, Jowi Schmitz, ill. Chuck Groenink, Hoogland & Van Klaveren 2020

OVER DE AUTEUR

Hugo van den Ende is hoeschooldocent Taal op Hogeschool KPZ.